

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN  
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)

13 päivänä tammikuuta 2005 \*

Asiassa T-184/04,

**Sulvida — Companhia de alienação de terrenos, L<sup>da</sup>**, kotipaikka Lagoa  
(Portugali), edustajanaan asianajaja N. Buchbinder,

kantajana,

vastaan

**Euroopan yhteisöjen komissio,**

vastaajana,

jossa on kyse vaatimuksesta, joka koskee komission velvoittamista antamaan ehdotus direktiiviksi pääoma- ja henkilöyhtiöiden sääntömääräisen kotipaikan rajatylittävästä siirtämisestä,

\* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN  
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit J. Azizi ja E. Cremona,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

**määräyksen**

**Asian käsittelyn vaiheet**

- <sup>1</sup> Kantaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 26.5.2004 toimittamallaan kannekirjelmällä nostanut EY 232 artiklan nojalla nyt käsiteltävän laiminlyöntikanteen komissiota vastaan. Se vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että komission on annettava jäsenvaltioiden osalta lainsäädäntö, jolla hyväksytään ja mahdollistetaan pääoma- ja henkilöyhtiöiden sääntömääräisen kotipaikan rajatylittävä siirtäminen siten, että tällaista siirtämistä ei voida vaikeuttaa tai tehdä mahdottomaksi jäsenvaltioiden kansallisissa oikeusjärjestyksissä, ja erityisesti antamaan ”ehdotuksen 14. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yhtiöiden sääntömääräisen kotipaikan rajatylittävästä siirtämisestä siten, että niihin sovellettava lainsäädäntö vaihtuu” mukainen direktiivi.

- 2 Kantaja on Portugalin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, jonka edustajana on sen johtaja N. Buchbinder. Se on nimennyt asiamieheksen oikeudenkäyntiä varten Pro-Videntia Rechtsanwaltsaktiengesellschaft -yhtiön, jonka edustajana on sen johtaja, asianajaja N. Buchbinder, jolla on ainoana valtuutus edustaa mainittua yhtiötä ja joka on myös kantajayhtiön johtaja. Kannekirjelmän on allekirjoittanut Buchbinder asianajajana ja Pro-Videntia Rechtsanwaltsaktiengesellschaftin johtajana.

### **Oikeudellinen arviointi**

- 3 Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta selvästi puuttuu toimivalta tutkia kanne tai kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai kanne on selvästi oikeudellisesti täysin perusteeton, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella voi työjärjestyksensä 111 artiklan nojalla jatkamatta asian käsittelyä ratkaista asian perustellulla määräyksellä.
- 4 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo tässä tapauksessa asiakirja-aineiston selvittävän asiaa riittävästi ja päättää, kun otetaan huomioon, ettei kanteessa oleva muotovirhe ole korjattavissa, ratkaista asian viran puolesta jatkamatta asian käsittelyä.
- 5 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön, jota sovelletaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen perussäännön 53 artiklan nojalla, 19 artiklan kolmannessa ja neljännessä kohdassa määrätään seuraavaa:

” — — asianosaisten edustajan on oltava asianajaja.

Vain asianajaja, jolla on oikeus esiintyä jonkin jäsenvaltion tai jonkin Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen osapuolena olevan valtion tuomioistuimessa, voi edustaa tai avustaa jotain osapuolta yhteisön tuomioistuimessa.”

- 6 Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään seuraavaa:

”Asia pannaan yhteisön tuomioistuimessa vireille kirjaajalle osoitetulla kirjallisella kanteella. Kanteessa on oltava kantajan nimi ja asuinpaikka sekä allekirjoittaneen asema — — .”

- 7 Lopuksi työjärjestyksen 43 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään seuraavaa:

”Jokaisen oikeudenkäyntiasiakirjan alkuperäiskappaleen on oltava asianosaisen asiamiehen tai asianajajan allekirjoittama.”

- 8 Näistä määräyksistä, erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan kolmannessa kohdassa käytetystä käsitteestä ”edustaja” ilmenee, että nostaakseen kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tässä artiklassa tarkoitetun ”asianosaisen” on käytettävä sellaisen ulkopuolisen palveluita, jolla on oikeus esiintyä asianajajana jonkin jäsenvaltion tai jonkin Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen osapuolena olevan valtion tuomioistuimessa (asia C-174/96 P, Lopes v. yhteisöjen tuomioistuin, määräys 5.12.1996, Kok. 1996, s. I-6401, 11 kohta ja asia T-131/99, Shaw ym. v. komissio, määräys 29.11.1999, 11 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

- 9 Tämä ulkopuolisen palveluiden käyttöä koskeva vaatimus perustuu sellaiseen käsitykseen asianajajan tehtävästä, jonka mukaan tämän katsotaan avustavan oikeudenhoidon toteuttamisessa ja antavan riippumattomasti ja oikeudenhoidon ylempien etujen mukaisesti asiakkaalle tämän tarvitsemaa oikeudellista neuvontaa. Tällainen käsitys vastaa jäsenvaltioiden yhteisiä oikeudellisia perinteitä, ja se on myös osa yhteisön oikeusjärjestystä, kuten ilmenee yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 19 artiklasta (asia 155/79, AM & S v. komissio, tuomio 18.5.1982, Kok. 1982, s. 1575, Kok. Ep. VI, s. 427, 24 kohta ja asia T-79/99, Euro-Lex v. SMHV (EU-LEX), määräys 8.12.1999, Kok. 1999, s. I-3555, 28 kohta).
- 10 Tästä seuraa, että kantajaa edustavaa asianajaja Buchbinderiä ei voida käsiteltävänä olevassa asiassa pitää edellä mainitussa asiassa Lopes vastaan yhteisöjen tuomioistuimen annettua määräyksessä tarkoitettuna "kolmantena". Buchbinder on näet nostanut kanteen kantajan puolesta asianajajana. Kantajan 17.2.2003 tehdystä osakkaiden päätöksestä (Gesellschafterbeschluss) kuitenkin käy ilmi, että Buchbinder on myös kantajan johtaja ja näin ollen hän toimii sen "johtolimenä". Näin ollen Buchbinder ei voi edustaa kantajaa tässä oikeudenkäynnissä.
- 11 Koska Buchbinder on allekirjoittanut kannekirjelmän, käsiteltävänä olevaa kannetta ei ole nostettu yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan kolmannen ja neljännen kohdan ja 21 artiklan ensimmäisen kohdan eikä työjärjestyksen 43 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- 12 Näin ollen kanne on joka tapauksessa jätettävä tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 13 Kaiken lisäksi kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat myös siksi, että kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että komission on tehtävä jäsenvaltioille ehdotus tietyn sisältöiseksi pääoma- ja

henkilöyhtiöiden sääntömääräisen kotipaikan siirtämistä koskevaksi lainsäädännöksi. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisöjen tuomioistuimilla ei ole harjoittamansa tuomioistuinvalvonnan yhteydessä toimivaltaa antaa määräyksiä yhteisöjen toimielimille tai tulla mainittujen toimielinten sijaan (ks. mm. yhdistetyt asiat T-374/94, T-375/94, T-384/94 ja T-388/94, European Night Services ym. v. komissio, tuomio 15.9.1998, Kok. 1998, s. II-3141, 53 kohta ja asia T-127/98, UPS Europe v. komissio, tuomio 9.9.1999, Kok. 1999, s. II-2633, 50 kohta).

- 14 Lisäksi pelkkä kantajan komissiolta vaatiman kaltainen pääoma- ja henkilöyhtiöiden sääntömääräisen kotipaikan rajatylittävää siirtämistä koskeva direktiiviehdotus ei ole toimi, joka tuottaa kolmansia sitovia oikeusvaikutuksia, vaan pelkästään väliaikainen ja valmisteleva toimenpide. Tällainen toimenpide ei voi olla EY 230 artiklan mukaisen kumoamiskanteen kohteena, eikä tällaisen toimenpiteen toteuttamatta jättämistä voida myöskään riitauttaa EY 232 artiklan mukaisella laiminlyöntikanteella (asia 90/78, Granaria v. neuvosto ja komissio, tuomio 28.3.1979, Kok. 1979, s. 1081, 12 kohta ja sitä seuraavat kohdat; asia T-167/95, Kuchlenz-Winter v. neuvosto, määräys 26.11.1996, Kok. 1996, s. II-1607, 20 kohta ja sitä seuraavat kohdat; asia T-175/96, Berthu v. komissio, määräys 15.5.1997, Kok. 1997, s. II-811, 18 kohta ja sitä seuraavat kohdat ja asia T-198/99, Buchbinder ja Nöcker v. komissio, määräys 1.12.1999, 11 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 15 On myös huomautettava, että yksityisen oikeussubjektin nostamaa kumoamiskannetta ei oteta tutkittavaksi silloin, kun kanne kohdistuu kieltäytymiseen antamasta yleisesti sovellettavaa asetusta (asia T-22/98, Scottish Soft Fruit Growers v. komissio, määräys 11.12.1998, Kok. 1998, s. II-4219, 41 kohta). Tätä sääntöä sovelletaan analogisesti tässä tapauksessa, koska kantaja vaatii velvoittamaan komission antamaan direktiivin, joka on myös yleisesti sovellettava lainsäädäntötoimenpide. Näin ollen myös luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostama kanne, jossa vaaditaan toteamaan, että komissio on lainvastaisesti jättänyt ehdottamatta direktiivin antamista, on jätettävä tutkimatta.

- 16 Edellä esitetyn perusteella kanne on jätettävä tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat siten, että ei ole tarpeen antaa sitä tiedoksi vastaajalle.

### **Oikeudenkäyntikulut**

- 17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan nojalla kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

## **YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN** (kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.**
  
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 13 päivänä tammikuuta 2005.

H. Jung

kirjaaja

M. Jaeger

kolmannen jaoston puheenjohtaja